

[Simonson.]

stillet af centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti med hensyn til forøgelse af afgifterne udover det, regeringen har foreslået, på cigaretter, spiritus og vin m. v., så kan vi ikke medvirke til dem. Vi gjorde under førstebehandlingen i forgårs klart rede for, at vi for det første var parat til, hvis vi kunne få tilstrækkelig indflydelse, at medvirke til disse lovforslag. Vi sagde for det andet, at det for os var afgørende, at disse, på visse områder meget hårdt virkende afgifter, ikke kom til at øve vold mod virksomheder med det resultat, at det skulle komme til at gå ud over arbejdspladserne.

Jeg synes, vi har lov til at konstatere på nuværende tidspunkt, at det er lykkedes under de udvalgsdrøftelser, vi har haft. Jeg tænker her på to hovedområder, det ene: spørgsmålet om automobilbranchen, det andet: spørgsmålet om tv'er, her i første række B & O, som jo under udvalgsarbejdet har fremført deres synspunkter, fremført de vanskeligheder, man ville blive stillet over for, hvis man havde fulgt det oprindelige forslag. Jeg tror, der er fundet en fornuftig løsning, hvad angår automobilbranchen, således at vi stadig opretholder det, der var lovforslagets sigte, men alligevel får skabt en glidende overgang, således at der ikke bliver tale om en katastrofe for branchen; det lægger vi megen vægt på.

Vi betragter det også som meget væsentligt, at det er lykkedes at få forhøjelsen af afgiften på tv væk, således at vi har sikkerhed for, at en virksomhed som B & O ikke kommer i vanskeligheder. Jeg skal for en fuldstændigheds skyld gøre opmærksom på, at der er en lille skrivfejl i betænkningen, idet vi er faldet ud som medforslagsstiller. Men det er for os noget helt, helt afgørende, at det er lykkedes for os at sørge for, at denne arbejdsplads ikke kommer ud i vanskeligheder.

Så meget om de ændringsforslag, der for os står som de væsentligste.

Vi har nu i ca. halvandet døgn udført et meget hektisk arbejde i dette folketing for at prøve at løse nogle meget påtrængende aktuelle økonomiske problemer. Da det kom til stykket, var der ikke nok — det kan vi se af betænkningen — som var indstillet på at tage ansvaret for at deltage i forsøget på en løsning. For 6 måneder siden satte vælgerne 10

partier ind i dette folketing. De 10 er i mellemtiden blevet til 11, og det kan jo selvfølgelig være, som nogle har været inde på, at når solen står helt op, så vil det vise sig, at vælgerne endnu en gang må spørges. På kun 5 måneder kunne det, mange fandt var en fornølse, i virkeligheden for alvor vise sig ikke at slå til. Det kunne ikke lykkes at få dette til at fungere i et samarbejde. Det finder vi er meget beklageligt.

Da regeringen i forgårs præsenterede en omfattende plan som et forsøg på at løse dette samfunds problemer, var der ligesom optræk til, at et fornuftigt arbejde endelig skulle komme i gang. I modsætning til det utilstrækkelige firkantede forlig, som blev indgået for et par måneder siden, og som vi så ofte tidligere har kritiseret, var der her en åbning, var der virkelig lagt en række væsentlige og gode ting frem til forhandling. Der var selvfølgelig ting i dette, som vi ikke umiddelbart kunne bifalde, men der var et oplæg til en forhandling; der var noget seriøst at tage fat på. Det gav mulighed for indflydelse, men det er jo ikke bare et spørgsmål om indflydelse, det er jo også i virkeligheden et spørgsmål om ansvar, som også hr. Christophersen har været inde på det. Den alvorlige økonomiske situation med stigende inflation og med stærkt voksende betalingsbalanceunderskud gjorde det jo simpelt hen nødvendigt at forsøge at tage tingene alvorligt. Det var da også baggrunden for, at vi i den seneste tid har presset hårdt på for at få omfattende løsninger eller forslag til løsninger lagt på bordet. Det er også baggrunden for, at vi gang på gang i den senere tid har sagt, at regeringen måtte søge at bruge det flertal af såkaldt borgerlige partier, som findes i dette folketing. Uheldigvis, men selvfølgelig ikke unaturligt, var det den upopulære del af den samlede plan, som skulle hurtigt igennem, og som der dermed skulle lægges ryg til fra et flertal af folketingets partiers side.

Forslag om afgifter er jo som regel altid ubehagelige, og afgifter, der virkelig skal have reelle virkninger, i dette tilfælde på de valutamæssige forhold, kan jo ikke undgå at komme til at gøre ondt. Man kan i en sådan situation følge den stemningsbølge af utilfredshed, som ruller frem, når man skal betale ekstra for en række varer; men har man den indstilling, at man som et politisk parti også har et ansvar for samfundsudviklingen,